

Lucrare de Marcel Voinea (detaliu)

Florea
FIRAN

Manipularea informației în mass-media

Într-un moment în care planeta este tulburată de schimbări la toate nivelele, în care omenirea este copleșită de nesiguranță, când știri false, interpretări partizane, teorii ale conspirațiilor câștigă teren, ne-am propus să discutăm la cea de-a XVII-a ediție a Colocviilor *Scrisul Românesc* despre puterea mass-mediei de a manipula informația, prin omisiune sau mistificare.

În era informației se află uneori la putere dezinformarea, folosită în interese politice ori religioase, în influențarea unor grupări vulnerabile care pot fi folosite deopotrivă în manevre electorale, cât și în alterarea valorilor culturale sau morale ale societăților.

Manipularea este o practică veche devenind în timp un cuvânt familiar, având o frecvență tot mai intensă în viața cotidiană. Nu vom face istoria conceptului *manipulare*, deși mulți autori sunt tentați în a o aborda, vom urmări folosirea termenului și repercusiunile lui în funcție de evoluția societății.

Astăzi, mai mult ca oricând, manipularea în diferitele ei forme, se manifestă prin mass-media, respectiv prin presa scrisă, prin cea audio-vizuală și cea virtuală. Există o mulțime de metode și tehnici de manipulare, chiar strategii, prin care se urmărește alterarea adevărului.

Se cunoaște o întregă bibliografie privind manipularea societății prin mass-media. Publicistul și analistul politic, lingvist și filosof american Noam Chomsky a întocmit și a publicat o listă cuprinzând o serie de metode de manipulare, dintre care vom aminti câteva cu o aplicare mai frecventă.

Principala metodă de manipulare o reprezintă *distragerea atenției*, prin care se urmărește devierea atenției de la problemele importante și soluțiile acestora prin umplerea spațiului de informare cu mesaje lipsite de importanță sau de puțină importanță, pentru ca oamenii să fie preocupați mereu cu ceva și să nu aibă timp spre a gândi liber la problemele esențiale ce-i preocupă.

Continuare în p. 3

Florentina Anghel
Marinela Belu-Capșa
Andrei Codrescu
Constantin Cubleșan
Dumitru Drinceanu
Mihai Ene
Carmen Firan

Mihai Fircă
Emanuel D. Florescu
Rodica Grigore
Tatiana Jilavu
Ioan Lascu
Gabriela Nedelcu-Păsărin
Gheorghe Păun
Radu Polizu
Dumitru Radu Popa
Rodica Pospai-Păvălan
Mircea Pospai

Adrian Sângeorzan
Emilian Ștefărtă
Elena-Mona Vâlceanu

Număr Special

Colocviile
Scrisul Românesc

ediția a XVII-a

Manipularea informației
în mass-media

95 de ani
de la întemeierea
Revistei
100 de ani
de la fondarea
Editurii „Scrisul
Românesc”

Sumar

- Florea Firan**, *Manipularea informației în mass-media* / pp. 1, 3
- Red.**, *Între lumi și secole, la Berlin* / p. 2
- Gheorghe Păun**, *Degradarea informației în mass-media* / pp. 4, 5
- Florentina Anghel**, *Literatură și jurnalism* / p. 5
- Ioan Lascu**, *Manipulare în mass-media* / pp. 6, 7
- Andrei Codrescu**, *Știri din viitor* / p. 7
- Constantin Cubleşan**, *Un secol al manipularilor* / p. 8
- Mihai Ene**, *Manipularea în mass-media contemporană* / p. 9
- Red.**, *Arhiva sentimentală* / p. 9
- Mircea Pospai**, *Vorba zboară, mesajul rămâne* / pp. 10, 11
- Dumitru Radu Popa**, *Explozia informațională. Prejudecățile și manipularea prin media* / p. 11
- Adrian Sângeorzan**, *Un coșmar* / p. 12
- Carmen Firan**, *Umanitatea dă semne de oboseală* / p. 13
- Emanuel D. Florescu**, *Meseria de a manipula* / p. 14
- Gabriela Nedelcu-Păsărin**, *Între manipularea pozitivă și cenzură – „dejucarea” politicilor culturale* / pp. 15, 16
- Marinela Belu-Capșa**, *Să nu ne lăsăm manipulați!* / p. 16
- Radu Polizu**, *Lipsa de încredere* / p. 17
- Rodica Grigore**, *Din punctul de vedere al presei...* / pp. 18, 19
- Dumitru Drinceanu**, *Încotro, mass-media?* / p. 19
- Maria-Mona Vâlceanu**, *Eseu despre o incursiune nonjurnalistică* / p. 20
- Rodica Pospai-Păvălan**, *Digitizarea bibliotecilor. Cale spre diminuarea manipulării informației* / p. 21
- Tania Jilavu**, *Doar ignoranța este oarbă* / p. 22
- Mihai Fircică**, *Fără antidot la minciunile din mass-media?* / p. 23
- Emilian Ștefărtă**, *Manipularea prin mass-media instrument predilect de menținere a stabilității* / p. 24

Între lumi și secole, la Berlin

În 27 septembrie a.c., cititorii craioveni, dar și din București și alte localități, unii venind chiar de la Berlin, au avut prilejul de a se întâlni cu o personalitate de excepție cu ocazia lansării cărții sale *Între lumi și secole, la Berlin*, publicată recent la Scrisul Românesc. Autorul, Firu Opri, originar din comuna Bârca - județul Dolj, după ce a absolvit Facultatea de Medicină din București, pleacă în Germania Democrată de unde emigrează în Berlinul occidental, se stabilește definitiv și se afirmă ca medic ginecolog, profesor universitar, vicepreședinte al Universității Libere din Berlin și șef al Departamentului de Chirurgie (1969-2001). A ținut permanent legătură cu țara și locurile natale acordând sprijin medical românilor din Germania și România.

Despre carte și autor au vorbit Excelența Sa Emil Hurezeanu, ambasadorul României în Austria, Ioan Lascu, președintele Filialei Craiova a Uniunii Scriitorilor, Gabriela Nedelcu-Păsărin, prof. univ. dr. la Facultatea de Litere din Craiova, Adriana Turculeanu, prof. univ. dr. la Facultatea de Medicină din Craiova, Cristinel Urtilă, Primarul comunei Bârca.

Emil Hurezeanu, Florea Firan, Firu Opri, Înalț Preasfințitul Irineu, Mitropolitul Olteniei

O surpriză plăcută pentru participanți a fost prezența Înalț Preasfințitului părinte dr. Irineu Popa, Mitropolitul Olteniei, care a exprimat cuvinte de laudă autorului și cărții sale.

Manifestarea a fost moderată de Florea Firan, care a subliniat că volumul *Între lumi și secole, la Berlin* se încadrează între jurnal și memorialistică, o carte document, povestea vieții și activității autorului din cei 86 de ani, autorul dovedind calități narative. Cuprinde documente din activitatea profesională de medic de peste șase decenii, imagini foto ce ilustrează momente memorabile.

La rândul său, Emil Hurezeanu, prefațatorul cărții, cunoscut pentru emisiunile sale de la Europa Liberă, aflat în relații cu Firu Opri din perioada când a fost ambasadorul României în Germania, a subliniat calitățile de om și medic ale autorului și valoarea cărții sale care îl situează în rândul personalităților de seamă din lumea medicală. Impresionant a fost cuvântul autorului care a elevat momente memorabile din viața și activitatea sa.

În finalul manifestării a susținut un scurt moment artistic pianistul Cristian Niculescu, directorul Institutului Cultural Român din Berlin. În Sala de oglinzi a Muzeului de Artă din Craiova, a participat un numeros public care a primit numărul pe septembrie al revistei *Scrisul Românesc*, lansat cu acest prilej. ■ **Red.**

Scrisul Românesc
Revistă de cultură

Fondată la Craiova, în 1927,
de către criticul D. TOMESCU.
Serie nouă, din 2003,
întemeiată de FLOREA FIRAN

Editată de:
Fundatia – Revista
Scrisul Românesc

ISSN 1583-9125

Revistă înregistrată la OSIM
cu nr. 86155 din 11.04.2007

Membră A.R.I.E.L.

Redacția

Director:
Florea FIRAN

Colegiul redacțional:

Adrian CIOROIANU
Andrei CODRESCU
Eugen NEGRICI
Gheorghe PĂUN
Dumitru Radu POPA
Dumitru Radu POPESCU
Lucian Bernd SĂULEANU
Monica SPIRIDON
Emilian ȘTEFĂRȚĂ

Redactori:

Mihai ENE
Mihai FIRICĂ
Emanuel D. FLORESCU
Ion PARHON
Lucian-Florin ROGNEANU

Redactori asociați:

Florentina ANGHEL
Dan IONESCU
Gabriela NEDELICU-PĂSĂRIN

Corectură:

Claudia MILOICOVICI

Tehnoredactare:

Georgiana OPRESCU

Arhivă online:

Alexandru OPRESCU

Redacția și Administrația:

Craiova, Str. C-tin Brâncuși, nr. 24
Tel./Fax: 0722753922; 0251/413.763
E-mail: scrisulromanesc@yahoo.com
Web: www.revistascrisulromanesc.ro
Cont: RO03BRDE170SV21564261700
BRDE Agenția Mihai Viteazul, Craiova

Abonamentele se pot face la sediul
redacției: Str. Constantin Brâncuși,
nr. 24, Craiova, județul Dolj
sau scrisulromanesc@yahoo.com

Responsabilitatea opiniilor exprimate
apartine integral autorilor.
Manuscrisele nepublicate nu se înapoiază.

Tiparul: Tipografia PRINTEX
Craiova, str. Electroputere, nr. 21,
tel. 0251 580431

Abonamente
Scrisul Românesc

Abonați-vă la Revista „Scrisul Românesc” și veți avea un prieten apropiat. Abonamentele se fac prin rețeaua proprie și Poșta Română, se pot achita la sediul revistei sau în contul: RO 03BRDE170SV21564261700, Agenția Mihai Viteazul, Craiova.
Costul unui abonament anual cu taxele incluse este de 115 lei. Pentru abonații din străinătate este de 145 \$ sau de 130 €. Informații primiți la tel.: 0722.75.39.22; Fax: 0251.413.763 sau la adresa de email: scrisulromanesc@yahoo.com

Continuare din p. 1

Florea FIRAN

Manipularea informației în mass-media

Să crezi probleme, iar mai apoi să propui soluții, metodă care se mai numește „problemă-reacție-soluție”, are ca scop producerea unor reacții în rândul populației în așa fel încât să se ceară luarea unor măsuri în favoarea cercurilor de interese aflate la putere.

Punerea unui mai mare accent pe emoții decât pe gândire, metodă clasică, orientată spre a diminua capacitatea oamenilor de a analiza rațional.

Amânarea executării este o altă metodă de a adapta o soluție nepopulară prin prezentarea unor probleme mărunte ca pe ceva „dureros de necesar”, cu promisiunea că „mâine totul se va schimba în bine”.

Metoda aplicării treptate este folosită pentru a obține adoptarea unor legi nepopulare, fiind infiltrată treptat, câte puțin zi de zi, făcând posibilă în cele din urmă adoptarea unor noi condiții social-economice, precum neoliberalismul, manifestat cu decenii în urmă.

Să îi faci pe ceilalți să se simtă vinovați pentru situația în care se află din cauza că nu au depus suficient efort, și că nu sunt destul de pricepuți este una dintre metodele cele mai uzitate.

Ținerea oamenilor în necunoștință de cauză prin cultivarea mediocrității, adică să se ajungă la punctul în care oamenii devin inapți de a înțelege metodele și tacticile care se aplică pentru influențarea și subordonarea voinței lor.

În sfârșit, *să știi mai multe despre oameni decât știi ei despre sine*, metodă practică de servicii de informații în spații dictatoriale presupune ca sistemul să aibă mai multă putere și să influențeze oamenii într-o mai mare măsură decât reușesc să o facă ei singuri.

Media este invadată de știri false și contradictorii, de zvonuri diverse, fie din graba jurnaliștilor, fie venite din surse de informare neverificate, nesigure sau necredibile. Și aceasta pentru că nu există repercusiuni pentru difuzarea de știri tendențioase sau false.

În spațiul public circulă în voie știri false, cu scopul de a influența într-un fel sau altul opinia publică, sunt difuzate adevăruri bazate pe fapte alternative pentru a acoperi sau a diminua impactul faptelor reale. Interpretarea tendențioasă prin trunchierea informației, exagerarea, fabricarea de știri partizane, deturnarea sau distragerea atenției de la situații de criză sau incomode pentru grupuri de putere, produc nu doar confuzie și dezinformare, ci creează false evenimente senzaționale.

După căderea sistemului comunist, în care manipularea informației era organizată la nivel de stat, evenimentele din 1989 ne-au oferit, în aceeași manieră, exemple de manipulare emoțională prin propagarea unei avalanșe de știri false, precum otrăvirea apei, apariția și acționarea unor teroriști pregătiți special în străinătate, trimiterea acestora cu elicoptere către marile orașe, aruncarea în aer a rezervelor de sânge din spitale, etc. Îmi aduc aminte că o persoană cu funcție importantă în vremea aceea știa de la generalul de armată care era însărcinat cu apărarea Craiovei că un grup de elicoptere cu teroriști a plecat spre Craiova. Am avut îndoieli despre apa otrăvită, dar când am ieșit afară și într-adevăr am auzit un zgomot puternic și insistent asemănător cu cel produs de elicoptere, devenisem dispus să cred... În cele din urmă s-a dovedit că zgomotul venea de la centralele termice care asigurau apa caldă pentru oraș.

În ultimii ani omenirea este încercată de alte crize, cu consecințe directe asupra vieții noastre: pandemia Covid, schimbările climatice globale, războiul declanșat de Rusia în Ucraina, insecuritatea energetică, inflație, recesiune. Și în cazul acestor evenimente anumite canale mediatice, în funcție de orientare, emit tot felul de știri de inducere în eroare. Relatând despre invazia Ucrainei, un post de televiziune a folosit imagini dintr-un alt război pentru a crea o stare de panică și frică. O perioadă, aproape toate posturile TV dădeau știrea că „Putin e pe ducă”. Medici și psihanaliști, tot felul de specialiști analizau stările de manifestare ale președintelui: cum calcă, cum îi tremură mâna stângă, i se împleticește limba, cum își așază pătura pe genunchi în timpul paradei militare sau stă la o distanță de trei metri de cei cu care vine în contact și că, mai mult ca sigur, „are zilele numărare”. Numai că în acest timp Putin da dispoziții să se distrugă orașe și pregătea ceea ce s-a întâmplat mai târziu cu anexarea unor regiuni devenite parte a Rusiei. Recent, Putin face apel la pace și cere negocieri, dar amenință cu o mare catastrofă.

Pandemia a fost un subiect gras de manipulare, de la teorii antivacciniste la politizarea pandemiei și difuzarea de conspirații, unele girate de autorități politice. Dezinformările, unele grosolane, au ca scop întreținerea stărilor de nesiguranță și anxietate, confuzie, prin care opinia publică se descurcă tot mai greu,

nemaiștiind ce să creadă.

Goana după rating și senzațional se face cu imagini șocante pe ecranul de televizor, zgomote, strigăte, anunțuri ultimative – „bomba serii”, „catastrofa zilei”, „anchetă jurnalistică devastatoare”. Nu se mai transmit informații, ci emoții. Publicitatea a devenit propagandă, altfel spus manipulare directă, mai ales publicitatea politică, cea de partid, electorală, guvernamentală, sau la nivel mondial.

În era tehnologică în care ne aflăm fluxul de informații este continuu și uriaș. Platformele sociale au dat voce oricui dorește să arunce în eter o opinie, o așa-zisă știre, cât de aberantă, care poate fi preluată și re-difuzată de milioanele de utilizatori. Suntem asaltați de dimineața până seara de știri, fără a avea tihna de gândi asupra lor, discerne sau alege, pentru că alte știri curg pe canalele mediatice. Iluzia informării ajunge un coșmar din care fiecare scapă cum poate.

Printr-o mulțime de metode și tehnici de manipulare, mass-media degradează inevitabil informația din cele mai diverse domenii creând derută și dezorientare în opinia publică și fiind, în cea mai mare parte, aservită intereselor celor care o finanțează și transmițând ceea ce i se livrează. Se cunosc foarte ușor posturile de televiziune și de radio de partea cui se află și pe cine servesc. În plus, bloguri personale, conturi pe platformele sociale aglomerează spațiul virtual cu altă avalanșă de informații. Se pune întrebarea, în care scop am și pus în dezbateră Colocviilor *Scrisul Românesc* din acest an tema *Manipularea informației în mass-media*, ce-i de făcut? Cu siguranță cei 24 de autori – academicieni, profesori universitari, critici și istorici literari, scriitori, istorici – care și-au anunțat prezența la Sesiunea de comunicări științifice, vor veni cu analize, propuneri și idei. ■

Gheorghe
PĂUN

Degradarea informației în mass-media

Am extins destul de mult subiectul, dincolo de tematica Colocviilor de anul acesta ale revistei *Scrisul Românesc*, urmând o strategie mai veche printre matematicieni: atunci când nu pot sau nu vor să rezolve o problemă, se ocupă de una mai generală, uneori chiar mai grea, din soluția căreia să rezulte, ca un caz particular, soluția problemei de plecare. Nu este neapărat cazul aici, pentru că manipularea este deja o chestiune mult discutată, teoretizată, documentată. O simplă căutare Google returnează peste 130 000 de adrese în mai puțin de o secundă. Prin definiție, manipularea are însă de a face cu un manipulator, o entitate interesată în schimbarea convingerilor și comportamentelor celor manipulați, mass-media fiind instrumentul de manipulare. (Uneori, interesul este, să-i zicem, benign – cazul glumelor de întâi aprilie, cu precedentul celebru, de Halloween însă, al transmiterii „în direct” a invaziei marțienilor, sub forma „reportajului” radio extras de Orson Welles, în 1938, din *Războiul lumilor*, romanul lui H.G. Wells.) Abordarea mea este net mai pesimist-resemnată: mass-media curentă degradează inevitabil informația, acest lucru este tot mai vizibil și se va amplifica în continuare. Mă gândesc cu precădere la TV și internet, dar nu sunt mult în spate radioul și presa scrisă. Ignor oarecum publicațiile culturale, pentru că de la ele nu se așteaptă neapărat informație (deși manipulare pot exercita și ele).

Evident, simplific destul de mult lucrurile și mai mult semnalează probleme și tendințe, plus unele explicații, fără o analiză detaliată, fără studii de caz, teorie sau sugestii de soluții. Și desigur, nu susțin că nu există și „vectori media” de încredere, pe porțiuni/teme sau în general, care nu degradează informația. Este, de exemplu, cazul publicațiilor, de orice gen, cu mai mică audiență, a celor locale sau de nișă. Neavând impact, nu sunt de interes pentru entitățile care ar putea să le folosească pentru publicitate sau manipulare, altfel sunt și ele „contaminate” (dacă nu chiar cumpărate) și intră în jocul „standard”.

La prima vedere poate părea paradoxal că „instituții” (ca să nu spun „întreprinderi”) care au ca menire principală tocmai transmiterea de informație – desigur, și comentarea, interpretarea acesteia în anumită măsură – ba chiar și ca sursă de existență, să fie organic minate de trăsături care le fac vulnerabile, nesigure, ducând inevitabil la compromiterea propriului „obiect al muncii”. Paradoxul este numai aparent și mă grăbesc a face o listă a cauzelor acestui fenomen, cele pe care le pot identifica la o primă analiză, dar care explică și situația curentă și, cum spuneam, justifică prognoza pesimistă privind evoluția chestiunii.

Așadar, pe puncte, dar voi reveni pe scurt la fiecare: (1) „sindromul Caracudi”, (2) graba (lumii moderne), (3) deprofesionalizarea, (4)

dependența de rating, (5) publicitatea, (6) manipularea.

Ordinea este aproape întâmplătoare, cititorul poate adăuga și alte fenomene, peste toate tronează, explicit sau mai din umbră, banul. Iar în fața banului, până și justiția este nepunctuală, Napoleon a spus-o, acum două sute de ani și mai bine, dar ideea este valabilă și azi. „Follow the money”, e o cheie pentru explicarea multor lucruri din jurul nostru, la vremea „capitalismului biruitor” (care e minunat, dar ar trebui scos din mâinile capitaliștilor, este concluzia-aforism a unei cărți recente a unui autor american). Dar nu capitalismul în sine este problema, este vorba pur și simplu de un stadiu anume al evoluției societății, din toate punctele de vedere, de o vârstă a umanității (globalizate).

Pe rând, câteva detalii.

(1) Desigur, Caracudi este gazetarul din schița *Reportaj* a lui I. L. Caragiale, care, nevoit să-și justifice salariul, inventează (în *Ciș-me-giu!*) întâmplări din Palatul Regal, iar „rețeta” este preluată și de directorul gazetei (*Revolta națională!*), pus în fața sarcinii de a scrie articolul de fond cu titlul *Ce gândește Suvranul?* Două lucruri vreau să sugerez: că nu e nimic nou sub soare și că gazetarilor au o meserie realmente grea, ei își justifică salariile scriind, zilnic, cu norma, indiferent dacă au ce scrie sau nu, dacă au inspirație sau nu. Dacă onestitatea le permite, vor scrie în parc, sau, când vremea e rea, de acasă (ca în schița menționată), doar pentru a acoperi cuadrații aferenți remunerației. De aici, improvizații, ficțiuni (modern, se numesc *fake news* și *false news*), reluări și, firesc, omiterea verificării eventualelor surse.

(2) Punctul anterior se completează foarte bine cu cele două care urmează. Lumea, în întregime, nu numai în zona mass-mediei, se grăbește tot mai mult, tot mai vizibil. Observația este generală, nu-mi aparține. Există o competiție în toate, în a ajunge primul, în a lansa primul un produs pe piață, în a descoperi, utiliza, afirma. Senzația că ziua s-a scurtat, că timpul s-a comprimat face prozești – inclusiv prin intermediul mass-mediei. Se spune că oamenii s-au obișnuit ca mai întâi să acționeze și abia apoi să raționeze. Adesea, nu numai la nivel individual, ci și la nivel de companie, de armată, de stat. (În zona militară – teoretică – există explicații tehnice, formalizate matematic, dar nu intru în amănunte; ideea este că rachetele, de exemplu,

au ajuns prea rapide, nici nu mai lasă timp de gândire...) Și, desigur, *graba strică treaba...*

(3) ...Mai ales dacă este și cuplată cu deprofesionalizarea, cu mediocrizarea tot mai cuprinzătoare a mai tuturor componentelor societății, aceasta legată și de graba de care tocmai vorbeam, prezentă și în educație, dar și de „fibrilația” care a cuprins partea „civilizată” a omenirii, care a pornit o campanie surprinzătoare, dar eficientă, împotriva ierarhiilor de valoare, a elitelor, a efortului care duce la performanță (începând cu notele din școală și serbările de final de an...). Egalitate habotnic înțeleasă, uniformizare, promovarea minorităților de orice fel ar fi ei, nivelare. Libertate împinsă spre anomie. Ar trebui recitit Tocqueville, măcar pentru contradicția dintre libertate și egalitate, ca paradox

intrinsec democrației – dar cine să mai citească volume de sute de pagini la vremea ecranelor cu rânduri scurte (și strălucitoare – se pare că însăși strălucirea „tocește” mintea...)?! La marginea ușor derizorie a discuției: de unde atâți profesioniști la câte gazete sunt pe piață, câte canale TV – ca să nu ajung direct în derizoriul forumurilor, blogurilor, vlogurilor și al nu știu căror tik-tok-uri, în care, ca pe un gard infinit și nesupravegheat, fiecare scrie ce vrea și când vrea, cel mai adesea ascuns sub anonimul unor pseudonime care dau cel

puțin sentimentul de impunitate... Are Umberto Eco o vorbă despre legiunile de... gazetari de pe internet, dar nu o repet.

(4) Am scris „rating”, dar boala e mult mai adâncă și mai generală. La un capăt este vânătoarea (ca să nu spun cerșirea) de *like*-uri, la capătul de sus sunt... indicii de impact din scientometrie (există și un institut care cu asta se ocupă, Institute for Scientific Information, Philadelphia, Statele Unite, care ierarhizează cercetători, reviste, universități din toată lumea). E vremea „numeromaniei”, tot și toate trebuie să aibă asociat un număr, de la preț la... creditele sociale deja experimentate (cu succes, se aude...) în China. În cazul presei tipărite, vorbim despre tiraje, dar la radio și, mai ales, la TV, avem de-a face cu „zeul” rating. Ratingul scuză mijloacele – aș parafraza o vorbă machiavelică. Senzațional (dacă nu pe adevăratele, măcar anunțat pe marginile ecranului sau sugerat prin abundența de „breaking news”, cu flash-uri galbene pe ecran), imagini șocante, epidermă în exces, zgomote, strigăte. Observați cum la mai toate concursurile cu tentă mondenă

